

DRVEĆE ZIMI

Žestoka hladnoća u šumi
Sirove kore na ivici ovog prozora
Vidim, prepustila sam se bez razmišljanja
Ključajućem predelu
Koji me obnavlja i gori i savija do koske i do srži
I vrišti bez mog imena bez tvog priznanja
Riba sa severnog mora
Sam
Dok mi daješ šaku žita i pljuješ mi vino u usta
Ti si moj soj, moj nespokoj,
Koštice plodova nabubrelih
Suvi plaštevci iz korena iščupani
Tvoja
Koža
Na mojim stopalima

KOŽA

Žuto lišće na tvojoj koži
Iskorenjene pore neke nerazumljive vrućine
Ispucale usne
Nabrekle bradavice
Koža
Kažem jesi li sama
Ili vreme otkucava na jednom mestu daleko od prihvatljivog sata
A čujem kako s bledih slojeva klizi
Sekret suza vina
Ali to nije prvi put niti je jednom
Već je većito vraćanje
I zatvaranje očiju pred izborom koji ne želiš da prihvatiš
Kad nadire ovo vreme, ova jesen
Na tvoju kožu
U jedan nanos nepriličnih prostora.